

SYLABUS PRZEDMIOTU
Część B – NAUCZYCIELE AKADEMICKY

Rok akademicki 2020/2021

NAZWA PRZEDMIOTU NAZWA MODUŁU KIERUNEK STUDIÓW WYDZIAŁ	HISTORIA DRAMATU I TEATRU POLSKIEGO TEATR I DRAMAT AKTORSTWO TEATRU LALEK WYDZIAŁ LALKARSKI									
PROWADZĄCY (imię i nazwisko, stopień, tytuł)	Marek Pustowaruk, dr									
STATUS PRZEDMIOTU <i>(właściwie zakreślić)</i>	ogólny obowiązkowy									
JĘZYK WYKŁADOWY	polski									
ORGANIZACJA ZAJĘĆ SPOSÓB KSZTAŁCENIA <i>(właściwie zaznaczyć)</i>	☐ zajęcia prowadzone stacjonarnie ☐ zajęcia prowadzone hybrydowo ☒ zajęcia prowadzone w formie zdalnej ☐ zajęcia prowadzone z wspierającym wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość									
ROK	I		II		III		IV		V	
SEMESTR	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
LICZBA PUNKTÓW ECTS			2	2						
LICZBA GODZIN KONTAKTOWYCH z udziałem nauczyciela, wynikających z planu studiów			30	30						
SZACUNKOWA ILOŚĆ GODZIN POZOSTAŁYCH - konsultacje oraz praca własna studenta	30-40									
METODY DYDAKTYCZNE <i>(zostawić właściwe)</i>	wykład, wykład problemowy									
SPOSÓB ZALICZENIA <i>(zostawić właściwe)</i>	E - egzamin, ZN - zaliczenie notą/E-ZN – zaliczenie notą z użyciem metod i technik kształcenia na odległość									
FORMA ZALICZENIA – metoda weryfikacji zakładanych dla przedmiotu efektów uczenia się - z uwzględnieniem sposobu organizacji zajęć <i>(zostawić właściwe)</i> zasady e-oceny	egzamin ustny (semestr IV), wykonanie pracy zaliczeniowej/prezentacja W ramach zaliczenia student lub studentka przygotowuje prezentację z wykorzystaniem technik inscenizacyjnych, dotyczącą wybranych (z przedstawionej listy) zagadnień z zakresu historii polskiego dramatu i teatru. Kurs kończy się egzaminem w formie ustnej (w razie konieczności – z wykorzystaniem platformy MS Teams)									

TREŚCI MERYTORYCZNE	Teatr liturgiczny i misteryjny. Dramat humanistyczny. Komedia rybałtowska. Teatr szkolny, magnacki i królewski XVII w. Powstanie i upadek Teatru Narodowego. Komedia oświeconych. Dramat romantyczny. Życie teatralne po rozbiorach. Wiek XIX – wiek aktora. Młoda Polska teatralna. Dramat młodopolski (S. Wyspiański, T. Miciński, T. Rittner, G. Zapolska). Teatry II Rzeczypospolitej: od „Reduty” do kabaretu. Dramat międzywojenny (K.H. Rostworowski, J. Szaniawski, S.I. Witkiewicz, S. Przybyszewska i in.). Teatr lat wojny i okupacji. Sytuacja teatru w okresie powojennym. Socrealizm i po nim. Dramaturgia awangardowa W. Gombrowicza, T. Różewicza i S. Mrożka. Teatr Osobny Mirona Białoszewskiego. Śladami Wielkiej Reformy: Grotowski, Kantor, Szajna. Teatr polski i polska dramaturgia po 1989 r. Teatr polskiego radia i dramaturgia radiowa.
LITERATURA SZCZEGÓŁOWA	Lektura podstawowa Teksty: <i>Historia o Chwalebnym Zmartwychwstaniu Pańskim</i>. Oprac. J. Okoń, Wrocław 1971; Franciszek Bohomolec, <i>Małżeństwo z kalendarza, Autor komedii</i> [w:] <i>Komedia na teatrum</i>, oprac. J. Kott, Warszawa 1960; Wojciech Bogusławski, <i>Henryk VI na łowach</i>, oprac. Z. Wołoszyńska, Wrocław (BN I,162); Alojzy Feliński, <i>Barbara Radziwiłłówna</i>, w: <i>Polska tragedia neoklasycystyczna</i>, oprac. D. Ratajczak, Wrocław 1988 (BN I,260); Adam Mickiewicz <i>Dziady wileńsko-kowieńskie</i>, oprac. J. Skuczyński, Wrocław 2012 (BN I,317); <i>Dziady dreźnieńskie</i>, oprac. J. Skuczyński, Wrocław 2012 (BN I,318); Juliusz Słowacki: <i>Horsztyński</i>, wstęp J. Ławski, Wrocław 2009 (BN I,314); Zygmunt Krasiński: <i>Nie-Boska Komedia</i>, wstęp M. Janion, Wrocław 1965 (BN I, 24); Cyprian Norwid: <i>Pierścień wielkiej damy</i>, oprac. S. Świontek, Wrocław 1990 (BN I,290); Aleksander Fredro, <i>Dożywocie</i>, oprac. M. Inglot, Wrocław 1981 (BN I,93) oprac.; Gabriela Zapolska: <i>Żabusia, Ich czworo</i>, oprac. T. Weiss, Wrocław 1974 (BN I,219); Stanisław Wyspiański, <i>Wyzwolenie</i>, oprac. A. Łempicka, Wrocław 1970 (BN I,200); Lucjan Rydel: <i>Betlejem polskie</i>, [w tegoż:] <i>Wybór dramatów</i>, oprac. L. Tatarowski, Wrocław 1984 (BN I,247); Stanisław Ignacy Witkiewicz: <i>Nowe Wyzwolenie, Szewcy</i> [w tegoż:] <i>Wybór dramatów</i>, oprac. J. Błoński, Wrocław (BN I,221); Jerzy Szaniawski, <i>Adwokat i róże</i> [w tegoż:] <i>Wybór dramatów</i>, oprac. A. Hutnikiewicz, Wrocław 1988 (BN I,263); Tadeusz Różewicz, <i>Świadkowie, albo nasza mała stabilizacja</i> [w tegoż:] <i>Teatr niekonsekwencji</i>, Wrocław 1979; <i>Antologia dramatu polskiego 1945-2005</i>, pod red. J. Kłossowicza, Warszawa 2007, t.1 (Konstanty Ildefons Gałczyński, „Teatryk Zielona Gęś”; Miron Białoszewski, <i>Teatr osobny</i>; Witold Gombrowicz: <i>Operetka, Ślub</i>; Sławomir Mrożek, <i>Policja, Tango</i>); t.2 (Ireneusz Iredyński, <i>Żegnaj Judaszu</i>; Tadeusz Słobodzianek: <i>Prorok Ilja</i>; Ingmar Villquist, <i>Beztlenowce</i>; Krzysztof Bizio, <i>Toksyny</i>) Opracowania: Z. Raszewski, <i>Krótką historią teatru polskiego</i> (praca dostępna on-line: http://www.encyklopediateatru.pl/ksiazka/114/krotka-historia-teatru-polskiego), Warszawa 1977; J. Godlewska, <i>Najnowsza historia teatru polskiego</i>, wyd. 2. Uzupełn., Wrocław 2001; D. Kosiński, <i>Teatra polskie. Historie</i>. Sosnowiec 2010 Lektura uzupełniająca Teksty: Mikołaj Rej, <i>Żywot Józefa</i>, w: <i>Dramaty biblijne XVI wieku</i>, red. K. Wilczewska, Lublin 2000; „Ferdinando

Saracinelli/Stanisław Serafin Jagodyński, <i>Wybawienie Ruggiera z wyspy Alcyny</i>, wyd. R. Krzywy, Warszawa 2007; Stanisław Herakliusz Lubomirski, <i>Komedyja Lopesa starego ze Spirydionem</i>, w: <i>Dramaty staropolskie</i>, oprac. J. Lewański, t.5, Warszawa 1963; Józef Wybicki, <i>Kulig</i> [w tegoż:] <i>Utwory dramatyczne</i>, oprac. R. Kaleta, Warszawa 1963; Juliusz Słowacki, <i>Sen srebrny Salomei</i> [w tegoż:] <i>Utwory wybrane</i>, Warszawa 1967, t.2. [i inne wyd.]; Aleksander Fredro, <i>Świeczka zgasła</i> [w tegoż:] <i>Wybór dzieł</i>, oprac. B. Zakrzewski, Wrocław 1994, t.2; Cyprian Norwid: <i>Za kulisami</i> [w tegoż:] <i>Pisma wszystkie</i>, oprac. W. Gomulicki, t.4-5, Warszawa 1971; Mi-chał Bałucki: <i>Grube ryby. Dom otwarty</i>, oprac. T. Weiss, Wrocław 1981 (BN I,236); Ta-deusz Rittner: <i>Głupi Jakub</i>, oprac. Z. Raszewski, Wrocław 1956 (BN I,160); Stanisław Wyspiański, <i>Warszawianka</i> [w tegoż:] <i>Warszawianka. Leleweł. Noc listopadowa</i>. Oprac. J. Nowakowski, Wrocław 1974 (BN I,193); Tadeusz Miciński, <i>Termopile polskie</i> [w tegoż:] <i>Utwory dramatyczne</i>, oprac. T. Wróblewska, Kraków 1980; Karol Hubert Rost-worowski, <i>Judas z Kartiothu</i> [w tegoż:] oprac. J. Popiel, Wrocław 1992 (BN I,281); Stanisława Przybyszewska, <i>Sprawa Dantona</i>, Kraków 2003; <i>Antologia dramatu polskiego 1945-2005</i>, wybór i oprac. J. Kłossowicz, Warszawa 2007, tu: t.1 (Andrzej Trzebiński, <i>Aby podnieść różę</i>; Leon Kruczkowski, <i>Niemcy</i>; Stanisław Grochowiak, <i>Chłopcy</i>; Zbigniew Herbert: <i>Lalek</i>), t.2 (J. Krasiński, <i>Czapa, czyli śmierć na raty</i>; Bogusław Schaffer, <i>Kwartet dla czterech aktorów</i>; Helmut Kajzar, <i>Paternoster</i>; Maciej Wojtyzsko, <i>Buthakow</i>); Ernest Bryll, <i>Na szkle malowane</i>, Warszawa 1970; Roman Brandstaetter, <i>Ja jestem Żyd z „Wesela”</i>, Poznań 1981. <i>Pokolenie porno i inne niesmaczne utwory teatralne. Antologia najnowszego dramatu polskiego</i>, wybór R. Pawłowski, Kraków 2003; <i>Made in Poland. Dziewięć sztuk teatralnych z Polski</i>, wybór R. Pawłowski, Kraków 2006 Opracowania: T. Kudliński, <i>Rodowód polskiego teatru</i>, Warszawa 1972; <i>Myśl teatralna polskiej awangardy 1919-1939. Antologia</i>. Wybór i wstęp S. Marczak-Oborski, Warszawa 1973; E. Nowicka: <i>Dzieje teatru w Polsce</i>, Kraków 2000; S. Marczak-Oborski: <i>Teatr czasu wojny 1939-1945</i>, Warszawa 1967; L. Eustachiewicz: <i>Dramaturgia polska w latach 1945-77</i>, Warszawa 1979; A. Żurowski: <i>Zasoby i sposoby. Przegląd dramaturgii polskiej 1970-1984</i>, Gdańsk 1988; <i>Teatr żydowski w Polsce</i>. Pod red. A. Kuligowskiej-Korzeniewskiej i M. Leyko, Łódź 1998; I. Kiec: <i>Wyprzedaż teatru w ręce błazna i arlekina... czyli o kabarecie</i>, Poznań 2001; ; J. Kellera: <i>Wrocław teatralny 1945-1980</i>, Wrocław 1983; <i>Teatry studenckie w Polsce</i>. Red. J. Koenig, Warszawa 1968; R. Prac, <i>Teatr Satyryków STS</i>, Warszawa 1994; D. Przastek: <i>Środowisko teatru w okresie stanu wojennego</i>, Warszawa 2005; H. Bardijewski: <i>Teatr Telewizji i jego artyści</i>, Warszawa 2009; A. Pawlik: <i>Teatr radiowy i jego gatunki</i>, Toruń 2014.			
ZAKŁADANE DLA PRZEDMIOTU EFEKTY UCZENIA SIĘ odnoszące się do efektów modułowych (część A sylabusu) i kierunkowych			
Symbol efektów dla kierunku	po ukończeniu studiów na kierunku AKTORSTWO TEATRU LALEK	Odniesienie do: uniwersalnych charakterystyk poziomów w PRK	Odniesienie do charakterystyk drugiego stopnia uczenia się PRK
WIEDZA: absolwent/absolwentka - zna i rozumie			

w zakresie wiedzy o realizacji prac artystycznych			
KL_W01	poprzez indywidualną pracę i poszukiwania osiąga gruntowną znajomość repertuaru związanego z kierunkiem i specjalnością w perspektywie porównawczej	P7U_W	P7S_WG P7S_WK
W zakresie rozumienia kontekstu dyscyplin artystycznych			
KL_W08	wykazuje głębokie zrozumienie wzajemnych relacji pomiędzy teoretycznymi i praktycznymi aspektami studiów, a także wykorzystuje tę wiedzę dla dalszego artystycznego rozwoju	P7U_W	P7S_WG
KL_W09	zna i rozumie podstawowe linie rozwojowe w historii teatru i filmu oraz wybranych gatunkach sztuk widowiskowych i zna literaturę związaną z tymi zagadnieniami,	P7U_W	P7S_WG
KL_W10	dysponuje poszerzoną wiedzą na temat kontekstu historycznego i kulturowego sztuki lalkarskiej i jej związków z innymi dziedzinami sztuki oraz nadal samodzielnie rozwija tę wiedzę w sposób odpowiadający swojej specjalności	P7U_W	P7S_WG PS7_WK PS7_UU
UMIEJĘTNOŚCI: absolwent/absolwentka - potrafi			
w zakresie umiejętności ekspresji artystycznej			
KL_U01	posiada rozwiniętą osobowość artystyczną, umożliwiającą tworzenie, realizowanie i wyrażanie własnych koncepcji artystycznych	P7U_U	P7S_UW P7S_UO
W zakresie umiejętności realizacji prac artystycznych			
KL_U02	wykazuje umiejętność rozumienia specyfiki różnych form dramatycznych oraz istoty konstrukcji scenariusza, samodzielnego oceniania tekstu literackiego i możliwości jego adaptacji na potrzeby teatru lalek	P7U_U	P7S_UW P7S_UU
KL_U05	posiada zdolność kreatywnego myślenia o tekście a także wypracowywania własnych sposobów wyróżniania i interpretowania tworzywa dramatycznego, dokonywania analizy treściowej i porównawczej	P7U_U	P7S_UW P7S_WK
W zakresie umiejętności werbalnych			
KL_U18	posiada umiejętności tworzenia rozbudowanych prezentacji słownych w formie ustnej i pisemnej na tematy związane z ich specjalnością, z wykorzystaniem podstawowych ujęć teoretycznych i różnych źródeł	P7U_U	P7S_UK
KL_U19	potrafi formułować i testować hipotezy związane z prostymi problemami badawczymi w dziedzinie sztuki	P7U_U	P7S_UW P7S_UU
KL_U20	potrafi komunikować się na tematy specjalistyczne ze zróżnicowanymi kręgami odbiorców	P7U_U	P7S_UK
KL_U21	potrafi dyskutować na temat specjalistycznych zagadnień sztuk filmowych i teatralnych oraz prowadzić debatę w zróżnicowanym środowisku z zachowaniem szacunku dla wzajemnych poglądów	P7U_U	PS_UK P7S_UW P7S_KO
KOMPETENCJE SPOŁECZNE: absolwent/absolwentka jest gotów/gotowa do			
W zakresie niezależności			
KL_K01	kompetentnego, samodzielnego i świadomego wykorzystania zdobytej wiedzy (także pochodzącej od ekspertów) w obrębie kierunku oraz w ramach innych, działań kulturotwórczych, także w warunkach ograniczonego dostępu do potrzebnych informacji	P7U_K	P7S_KR P7S_KO
KL_K07	formułowania krytycznej oceny własnych działań twórczych i artystycznych oraz poddania takiej ocenie	P7U_K	P7S_KK

	przedsięwzięć z zakresu kultury, sztuki i innych dziedzin działalności artystycznej w obrębie sztuki filmowej i teatralnej		
W zakresie komunikacji społecznej			
KL_K09	funkcjonowania w społeczeństwie w zakresie wykonywania własnych działań artystycznych i swobodnego komunikowania się w rzeczywistości zawodowej artysty/artystki sztuki lalkarskiej	P7U_K	P7S_KO P7S_KR
KA_K12	podejmowania refleksji na temat społecznych, naukowych i etycznych aspektów związanych z własną pracą i etosem zawodu	P7U_K	P7S_KO P7S_KR